

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

21. april 2019

NEDELJA	VELIKA NOČ
21.04.	7.00 <i>vstajenjska procesija in maša za farane</i> 10.00 <i>za +Elico Perc, obl.</i>
Ponedeljek	VELIKONOČNI PONEDELJEK
22.04.	9.00 <i>za +Marijo in Ivana Hrustel ter Darinko in Tineta Planko</i> 11.00 <i>na Gori za rajne Jelenove (darovala soseda Zofka)</i>
Torek	Jurij
23.04.	18.15 <i>srečanje birmancev, staršev in botrov z birmovalcem</i> 19.00 <i>maša za rajne Videnškove in Petretove</i>
Sreda	Fidelis
24.04.	19.00 <i>za +Romana Cvikl</i>
Četrtek	Marko, evangelist
25.04.	19.00 <i>za +Franciško Glušič, obl. (v Galiciji !)</i>
Petek	Marija, Mati dobrega sveta
26.04	19.00 <i>za +Jožeta Arh</i>
Sobota	SLOVESNOST SVETE BIRME
27.04.	10.00 <i>maša za +Danico Grobelnik</i>
NEDELJA	BELA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA
28.04.	7.00 <i>za farane</i> 8.30 <i>na Pernovem za oba rajna Jožeta Pečnik</i> 10.00 <i>za +Adolfa in Marijo Veber, obl.</i>

VELIKA NOČ

Peter in óni drugi učenec sta
šla ven in se odpravila h grobu.

Skupaj sta tekla, vendar je
drugi učenec Petra prehitel
in prvi prišel h grobu.

Sklónil se je in videl povôje,
ki so ležali tam,
vendar ni vstopil.

Tedaj je prišel tudi Simon Peter,
ki je šel za njim, in stopil v grob.

Videl je povôje, ki so ležali tam,
in prtič, ki je bil

na Jezusovi glavi,

a ne ob povôjih, temveč

posebej zvit na drugem mestu.

Tedaj je vstopil

tudi oni drugi učenec,

ki je prvi prišel h grobu;

in videl je in veroval.

(Jn 20,3–8)

Jn 20,1–9

DA BI VIDELI IN VEROVALI

Kristusovo vstajenje je temeljni kamen naše vere. Če bi Kristus samo umrl, pa naj bi umrl še tako junaško in predano, bi ostal samo neka minula zgodovinska oseba, kakor jih je bilo na tisoče drugih, in nič več. Ker pa je vstal od mrtvih, je s tem dokazal, da je Božji Sin, ki ima oblast nad življenjem in smrtjo, dokazal je, da je pravi, obljubljeni in napovedani Odrešenik. Na tej veri v Kristusovo vstajenje temelji tudi vera in upanje na naše vstajenje in večno življenje.

Kristusovo vstajenje pa je tudi edini čudež, ki ga moramo verovati, če želimo sploh biti kristjani. Za vse ostale čudeže, bodisi svetopisemske ali druge dokazane čudeže velja, da je primerno, da jih sprejemamo in jih verjamemo; če tega ne storimo, smo še vedno lahko kristjani, če zanikamo Kristusovo vstajenje, pa ne moremo več reči, da smo kristjani. Z zanikanjem tega čudeža se namreč zruši naša vera!

Da lahko pridemo do vstajenja in sprejemanja slednjega, pa je potrebno spreobrnjenje! Za mnoge kristjane lahko rečemo, da so sicer krščeni, toda ne spreobrnjeni.

Spreobrnjenje pomeni – odpreti srce Bogu. To pa ni enkratno dejanje, ampak nenehni proces, naša nenehna naloga. Obremenjenost z izvirnim grehom nas nenehno vleče k tlom, zato si moramo nenehno prizadevati, da vstajamo k novemu življenju. Krščanstvo ni vera nekih »nesmrtnih«, ampak vera »vstalih«. Največji sovražnik krščanstva je to, da bi se naveličali vstajati! Ta sovražnik spreminja vstajenjsko vero v »zaspano vero« kar je popolno nasprotje pravega krščanstva.

Ob največjem krščanskem prazniku vam torej želim, da bi »videli in verovali«. Da bi z Jezusom vstali tudi mi.

Po: J. Kužnik, V Marijini šoli

